

ಮದ್ಯಸೇವನೆ: ನಿಷೇಧಕ್ಕಿಂತ ನಿಯಂತ್ರಣವೇ ಮಧು

ನಿಷೇಧ ಕಾನೂನಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಕಾನೂನಿನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಮದ್ಯಸೇವನೆಗೆ ಬಾಗಿಲುಗಳು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಪೊಲೀಸರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತೀ ಹಂತದಲ್ಲೂ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಮದ್ಯ, ಕುಡಿಯುವವರ ಕರುಳು ಸುಡುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಒಡಲುರಿಯಾಗಿರುವುದಂತೂ ಸತ್ಯ. ಆ ಸಂಕಟ, ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬುದ್ಧನ ನಾಡು ಬಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿತ್ತು; ಆಳುವವರ 'ಜ್ಞಾನೋದಯ'ಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಬಸವಣ್ಣನ ನೆಲದಲ್ಲೂ ಚಳವಳಿಯ ರೂಪ ತಳೆಯುವ ಸೂಚನೆಗಳು ಗೋಚರಿಸಿವೆ. ಕುಡಿತ ಮಿತಿಮೀರಿದಾಗ ಮತ್ತು ವ್ಯಸಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಆ ಮೂಲಕ ಕುಟುಂಬದ ಒಟ್ಟಾರೆ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಹಾನಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಲು ವಿಶೇಷ ತಜ್ಞತೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಗಂಡಸರು ಈ ಚಟ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಹೆಂಡತಿ-ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ತಂದೆ-ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಕುಟುಂಬಗಳು ಕಡುಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಿವೆ, ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಕಿರುಕುಳಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿವೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಲವಲೇಶ ಅನುಮಾನಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ 'ನಿಷೇಧ'ವೇ ಮಧು ಎಂಬ ವಾದದಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿದ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಮದ್ಯ ಮಾರಾಟ ನಿಷೇಧವು ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವ ಮೂಲೆಯಲ್ಲೂ ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಇಂತಹದೊಂದು ನಿಷೇಧ, ಅಮೆರಿಕದಂತಹ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ ಕ್ಯಾಪೋನ್ ತರಹದ ಮಾಫಿಯಾ ನಾಯಕರ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ದಶಕಗಳಿಂದ ಮದ್ಯ ಮಾರಾಟ ನಿಷೇಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಗುಜರಾತ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಮದ್ಯ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನ್ನು ಮುದ್ದು ಕಂಡಿರುವ ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎನ್.ಟಿ. ರಾಮರಾವ್ ಆಡಳಿತ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮದ್ಯ ಮಾರಾಟವು ನಿಷೇಧಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನಿಷೇಧ ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ಅನೇಕರು ಆಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಕರ್ನಾಟಕದ ಗಡಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ನಗರ-ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಕುಡಿದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿಷೇಧ ಕಾನೂನಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಕಾನೂನಿನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಮದ್ಯಸೇವನೆಗೆ ಬಾಗಿಲುಗಳು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಪೊಲೀಸರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತೀ ಹಂತದಲ್ಲೂ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ನಿಷೇಧದ ಇನ್ನೊಂದು ಕರಾಳ ಪರಿಣಾಮ - ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆ ದಂಧೆ. ಅದು ಹೆಡೆ ಬಿಚ್ಚಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಭೀಕರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಕಂಡುಂಡಿದೆ. ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆಗೆ ತೋಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಕಸವೋ ರಸವೋ ವಿಷವೋ... ಅದಕ್ಕೆ ಅವರದೇ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ. ನಶೆ ವಿರಿಸುವ ಅಂಶ ಅಂತ ಯಾವುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೋ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತೆ! ಅವರನ್ನು ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಬಕಾರಿ-ಪೊಲೀಸ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಒಳಗೊಂಡ ದೊಡ್ಡ ಜಾಲ ಬೇಕು. ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆ ಮಾಫಿಯಾದ ರಟ್ಟೆ ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಅದು ರಾಜಕೀಯದ ಮೇಲೂ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಅವರು ಆಳುವ ವರ್ಗವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುವ ಅಪಾಯ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ಉನಗಳನ್ನೂ ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಮೂಲಕವೇ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗದು. ಕೆಲವೊಂದು ಉನಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕೂಡ ಮದ್ದಾಗಬಲ್ಲದು. ಮದ್ಯಪಾನ ಓಡುಗು ಕೂಡ ಅಂತಹವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು, ಗ್ರಾಮದ ಹಿರಿಯರು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮುಖಂಡರು... ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದು ನಿರಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಆಗಿರಬೇಕು. ಅಗತ್ಯಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು, ಪೊಲೀಸರ ನೆರವು ಕೂಡ ಪಡೆಯಬೇಕು. ದುರದೃಷ್ಟದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವುದನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಂತಿದೆ. ಹೋರಾಟಗಳು ಕೂಡ ಸದಾ ಸರ್ಕಾರದ ವಿರುದ್ಧವೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟದ ಗುರಿ, ಪರಿಹಾರ ಮಾರ್ಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮರುಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮದ್ಯಸೇವನೆ ಎಂಬುದು ನಶೆ ವಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದರ್ಮ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕಾರ ಇದೆ ಎಂಬ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವ್ಯಸನವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳದ ವಿವೇಕ ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಡಬೇಕಿದೆ.

ಕುಡಿದು ಹಾದಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ತೂರಾಡುವುದು; ಬಸ್, ರೈಲು, ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳಂತಹ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಭ್ಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದು... ಈ ಬಗೆಯ ನಡತೆಗಳಿಂದ ಆಗುವ ಕಿರಿಕಿರಿಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಸಹನೀಯ. ಕೆಲವೊಂದು ಬಾರ್-ವೈನ್‌ಶಾಪ್‌ಗಳ ಮುಂದೆ ಮಾನವಂತರು ನಡೆದಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಕಿರಿಕಿರಿಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕಾದುದು ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯ. ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಜೊತೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಪಾತ್ರವೂ ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ.

■ ಎನ್. ಉದಯಕುಮಾರ್

ವಿಜಯಾ